

Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Preium annuae subscriptionis in Hungaria: 4 coronae. Prostat Parisiis in aedibus Croville-Morant, 20 rue de la Sorbonne. — Telephonum: József 858.

De Shakespearii

vitā pauca indicia¹ superesse satis constat.
Stratfordi anno 1564. natus, cultu² humili²
educabatur; mox Lon-
dinum profectus histrio³
fabularumque scenicarum
scriptor factus est. Quin-
quagesimo aetatis anno in
locum natalem reversus
mortem obiit.

Praeter haec exigua⁴ vix quidquam de poëta maximo notum est. Exstat testamentum, in quo de rebus diversissimis mentio⁵ fit praeter libros, codices⁶ scriptos⁶ vel litteras quamquam levissime⁷ significatas.⁸ In epistola, quae sola nobis prodita est, amicus quidam pecuniae summam mutuam⁹ rogat. Alia monumenta scripta non inveniuntur.

Franci

Quibus rebus diligenter perpensis¹⁰ pars virorum doctorum nullo pacto¹¹ fieri potuisse existimat, ut rudis¹² coloni¹² filius, qui in urbe patria lanii administer, Londinii histrio, extremā autem vitā fene-

rator¹³ erat, tam multarum rerum cognitione¹⁴ imbutus¹⁴ fuisse. Non dubitabant, quin sub nomine Shakespearii alius quisquam scriberet. Post longam deliberationem inter doctos viros convenit¹⁵ Franciscum Bacon, doctissimum illius temporis virum scriptorem operum fuisse, quae nomine Shakespearii circumferuntur. Eo enim tempore fabularum scenicarum scriptores despiciebantur,¹⁶ qua de causa Baconius, a¹⁷ consiliis¹⁷ regis¹⁷ infra¹⁸ dignitatem¹⁸ suam positum esse putavit huiusc generis opera suo nomine publicari.

Nuperrime hac de re
Demblon Belgalibrum edi-
dit, qui inscribitur: «Rut-
land princeps¹⁹ vir¹⁹ = Shakespeare, Maxi-
mum aenigma solutum». Vir ille doctissi-

Franciscus Bacon.

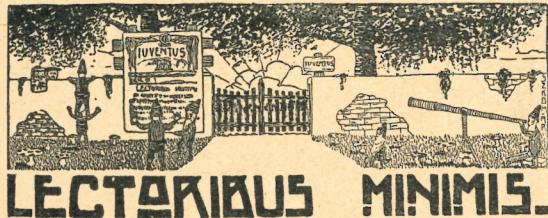
¹ adat ² szegényes viszonyok ³ színész ⁴ csekély
 adatok ⁵ említés ⁶ kézirat ⁷ felületesen ⁸ említ.
⁹ kölcsön ¹⁰ mérlegel ¹¹ módon ¹² egyszerű paraszta
¹³ uzsorás ¹⁴ ismeretekkel rendelkezik ¹⁵ megállapo-
 dik ¹⁶ megvet ¹⁷ tanácsos ¹⁸ méltóságán alul ¹⁹ lord.

mus se his viginti annis quattuor milia librorum perlegisse affirmat, quibus demonstrare posset fabulas Shakespeareianas a Rutlando principe viro conscriptas esse.

Fama libri maxima est. Sed quia tantam multitudinem indiciorum¹ examinare²⁰ magni laboris est, nova haec ratio nec confirmari nec refutari²¹ adhuc poterat.

²⁰ megvizsgál ²¹ megcáföl.

Colloquium.

Marcellus. Salve amici carissimi! Quam diu vos non vidi! Ubi fuistis, quid egistis tempore feriarum?

Paulus. Unā eramus cum nonnullis amicis in montibus Carpathibus, ubi contra ardores¹ solis muniti² eramus, quia in cacuminibus³ montium vicinorum sempiterna nix est.

Antonius. Ne dissere⁴ de naturae amoenitatibus.⁵ Loquere de magistro linguae Latinae, qui cum filiis et filiabus etiam aderat

et ubique apparebat, ut nos praeceptis⁶ linguae Latinae cruciaret.⁷

Stephanus. Ingratus es Antoni. Hoc quidem verum est; magister ubique ac semper aderat, sed non ut voluptates lususque nostros impeditret,⁸ contra, ut semper nova genera ludorum excogitaret.

Marcellus. Quid igitur egistis?

Paulus. Enarrare omnia longum est. Sed iucundissimae semper erant excursiones,⁹ quas cum magistro, saepe etiam cum parentibus ad lacus Alpinos faciebamus. Nihil nobiscum portabamus, nisi baculum¹⁰ longum, praeter vestimenta quotidiana, calceos¹¹ clavis¹² muscariis¹³ suffixos, ne vestigio¹⁴ falleremur.¹⁵

Antonius. Et cibum¹⁵ oblivisceris?

Paulus. Ductores nobiscum erant, qui etiam cibos portabant. Sine ductoribus Alpes altas descendere non licet, quia itineris¹⁶ ignari¹⁶ facillime dearrant aut — quod peius est — in semitas¹⁷ proclives¹⁸ incident,¹⁹ unde nec progressus,²⁰ ne regressus datur. Multi etiam praecipitati²¹ miserrime perirent. Sed haec²² hactenus.²²

Antonius. Hactenus, hactenus... sed mihi semper iucundissimum erat, postquam ali-

1 hőség 2 véd 3 csúcs 4 értekezik 5 szépség
6 szabály 7 kínoz 8 akadályoz 9 kirándulás 10 bot
11 cipő 12 szeg 13 nagyfejű 14 kicsúszik 15 étel
16 tapasztalatlan 17 ösvény 18 meredek 19 rábukkan
20 előreménés 21 lebukik 22 ez eddig = elég ebből ennyit

Ursus et vulpes.

Ursus quondam obviam venit vulpi, quae nonnullos pisces in ore portabat.

— Unde hos tulisti? rogavit ursus.

— Domine mi, respondit vulpes, ego iam multis horas piscor¹ et hos cepi.

Deinde ursus etiam piscari discere voluit et vulpem rogavit, quomodo hoc facere posset.

— Age² vero,² inquit vulpes, illud haud quaquam difficile est factu. I ad glaciem et

cavum³ fode, ubi caudam⁴ tuam in aquam demitte. Oporlet ibi maneas, quam diu poteris. Ne caudam tuam moveas, si quid doloris senseris. Tum enim pisces «hamum⁵ vorare»⁶ cooperint. Quo diutius manseris, eo plures pisces capies. Denique caudam tuam quam celerrime extrahe.

Itaque ursus id, quod vulpes praeceperat, facere conatus est. Ad glaciem profectus cavum ibi fecit. Tum caudam per cavum in aquam demisit. Post multas horas caudam summis viribus extrahere conatus est. Frigus autem maximum erat et cauda iam glacie astricta⁶ erat. Itaque subito molū cauda

¹ halászik ² rajta hát ³ nyilás ⁴ fark ⁵ pedzi
⁶ megfagy.

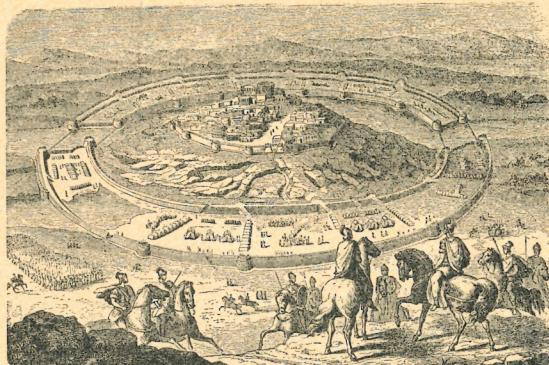
quot horas ambulavimus, considere, cibaria¹⁵ promere, ignem ingentem facere, sicubi²³ ligna parare potuimus, quod in nudis²⁴ saxis non semper contigit.²⁵

Stephanus. Sed unam rem oblitus es, bone Antoni. Semel excurrimus ad lacum, qui Piscina²⁶ vocatur; tempestas non sine nivibus densissimis²⁷ orta est. Receptaculum²⁸ Alpinum procul et iam gelu²⁹ paene periremus,³⁰ cum repente sol effulxit³¹ et Antonius noster flere desit.³²

M. F.

²³ ha valahol ²⁴ csupasz ²⁵ sikerül ²⁶ Halastó
²⁷ sürü ²⁸ menedékház ²⁹ fagy ³⁰ elpusztul ³¹ ki-
süt ³² desino megszünik.

annorum labore vestigia «Pompeiorum Hispanicorum» repperit. In lucem prodibant non solum reliquiae urbis antiquae, sed

Numantia oppugnata.

GEOGRAPHICA

Numantia erat urbs florentissima Hispaniae Tarragonensis, quae a P. Cornelio Scipione deleta est, qui inde nomen Numantini traxit. Urbs enim per quindecim menses armis Romanorum fortissime restitit, donec fame miseriisque coacta Scipioni portas aperuit. Victoria tristissima fuit. Incolae enim ipsi domos urbis flammis vastabant, uxores cum liberis, deinde ipsos maximam partem necabant. Memoria urbis annis lalentibus evanuit.¹ In oblivionem² venit etiam locus, ubi urbs quondam steterat.

Novissime Adolphus Schulten post octo

rupta est. Hanc ob causam ursus adhuc parvam caudam habet.

M. Doran (Accrington).

Ludovicus XIV.

rex Galliae quondam in venatione siti¹ collecta¹ poculum vini poposcit. Quod autem non accepit, quia vinum omnino deerat, itaque rex sitire cogebatur, ut quicunque mortalis pauper. Sed ne res iteraretur,² edixit Ludovicus, ut in posterum, cum venatum iret, quadraginta lagonae³ vini appararentur.

Die quodam aestivo venatione finita rex guttur⁴ siccum esse sentiens lagonam vini afferri iubet.

etiam castra Scipionis, quibus antiqua ars bellandi nobis quasi ob oculos posita esse videtur. Proferebantur armorum genera diversissima, in castris nonnullae casae integrae³ cum pulcherrimis figlinae⁴ artis⁴ vasibus, quae apud Gallos Hibericos maxima gloria florebat.

In actis diurnis nuperrime de Reisnero, litterarum Aegyptiarum magistro in universitate Harvardana referebatur, qui rationem⁵ reddidit de Sphinge inquisita. In interiore enim Sphinge templum repperit, quod pyra-

¹ eltünik ² feledés ³ ép ⁴ fazekasipar ⁵ beszámol

Tum tanta perturbatio⁵ orta est, ut rex, qui frustra potum⁶ exspectabat, interrogaverit, cur iussa sua non perficerentur.

Apparebat⁷ denique comites vinum ebibisse, quia regem, qui diu tacebat, poturum esse non putabant.

Ludovicus hilaris: Si rex e quadraginta lagonis — inquit — ne gultam⁸ quidem accipere potest, in posterum praeter quadraginta lagonas apportentur quadraginta et una, e quibus una regi seponenda sit.

I. Schlammadinger.

¹ megszemjazik ² ismétlödik ³ palack ⁴ torok
⁵ zavar ⁶ ital ⁷ kiderül ⁸ csepp.

midibus vetustius esse videtur. Reisnerus Sphingem a primo Aegypti rege exstructam eiusdem sepulchrum continere existimat.

metrorum latus reperiebatur. Qui per fauces cum Solis templo coniunctus est, quod est in parte inferiore molis⁸ ingentis. In hoc templo Reisnerus permultas res sacras invenit, qualis est crux orbe inclusa, Solis imago. In interiore Sphinge nonnullae pyramides parvae inveniebantur, quae simulacra pyramidum magnarum, circulum⁹ meridianum⁹ indicantium mensurā¹⁰ minutā¹⁰ reddunt.

⁶ üreg ⁷ a terem ⁸ nagy alkotmány ⁹ délkör ¹⁰ kis mérethen.

Complures fauces in cavernas⁶ ferunt; sed eas vir doctus adire nondum poterat. In capite monstri oecus⁷ duodeviginti metrorum longus, quinque

Géza Austerweil machinator¹ et¹ artifex¹ prope Parisios, in officina sua operam dat rationi novae, quā alae² navigiorum aëriorum construantur. Pro linteis³ enim, quibus alae machinarum vulgo obducuntur,⁴ novam materiam excogitavit, quā efficitur, ut translucidae⁵ solidaeque fiant et in aëre volantes, oculis hominum non percipientur. Quae res maximi momenti est in disciplina⁶ bellica,⁶ cum condicio hostium exploranda esse videtur.

Bielovucsics aëronauta Viberici⁷ sublatus caelo sereno Alpes transvolavit. Viginti quinque sexagesimis⁸ aërio itinere emenso Oscelam⁹ pervenit, ubi ab ingenti multitudine clamoribus laetissimis exceptus est. Magnum erat, quod Bielovucsics conabatur, quia anno MCMX. a. d. IX. Cal. Oct. Chavez idem temptans mortuus est.

Carolus Nieuport una cum machinatore in palaestra Etampesiana ex altitudine octingentorum metrorum delapsus mortem miserimam occubuit. Aëronauta praeclarus coram arbitris¹⁰ militaribus¹⁰ machinam novam experientia¹¹ tentabat,¹¹ quā candidati artis volandi documenta¹² sui¹² darent.¹² Machina, quam volantem militum praefecti telescopio observabant, probata est, cum repente subversa, sagittae¹³ missae¹³ similis¹³ delapsa est. Utrique viri illico examinati sunt. Eundem exitum habuerat etiam Eduardus Nieuport, Caroli frater.

Guggenheim Gallus in palaestra Etampesiana cum 4 vectoribus dimidiam horam volavit.

Laudes solitudinis.

Secundum Alexandri Pope carmen «Ode on Solitude» latine panxit Guil. Lehmann Vratislaviensis.

Beatus ille, cura cuius et preces
Paucis tenentur areis¹
Agri paterni, quique patriae solo²
Contentus aurā vescitur;³
Sui greges quem lacte, pane quem sata,⁴
Oves et ornant vestibus;
Aestate frigus⁵ cui suae dant arbores
Ignemque brumae⁶ tempore.
Beatus, horas et dies qui leniter
Annosque labentes videt
Habetque sanum corpus et cor integrum
Et in diem curis vacat;⁷
Quem nocte somnus, post labores otium
Remissioque⁸ recreant
Et, maxime quae mulcet,⁹ innocentia
Et laeta contemplatio.
Sic sinite caecum¹⁰ vivere ignotumque me
Ac lacrimis¹¹ orbum¹¹ mori;
Facessere¹² hinc me sinite, quaque¹³ sim situs,
Velate cippum¹⁴ dicere.

¹ telek ² föld ³ él (vmivel) ⁴ vetés ⁵ hideg, «árnyék» ⁶ tél ⁷ mentes ⁸ nyugalom ⁹ simogat, «boldogít» ¹⁰ láthatlanul ¹¹ könnyezetlenül ¹² «távozik» ¹³ és ahol ¹⁴ sírkő.

¹ mérnök ² szárny ³ vászon ⁴ bevon ⁵ átlátszó ⁶ hadászat ⁷ Brig ⁸ perc ⁹ Domodossola ¹⁰ katonai bizottság ¹¹ kipróbál ¹² vizsgázik ¹³ nyilsebességgel,

Gallus. VI.

Scripsit G. A. Becker, in Latinum convertit – *il.*

Gallus hoc tempore, quantum fieri potuit, fluctibus civilibus¹ se abstinebat tempusque maxime inter amicos in conviviis consumpsit vel ad studia recolenda² contulit. Nunc quoque, ubi salutatio defluxit, in conclave se recepit, ubi quotidie horis antemeridianis ad animum reficiendum se totum litteris abdebat et vel clarissimos Graecorum scriptores lectitabat vel spiritu quodam divino inflatus³ elegias condebat.

Quamobrem hoc conclave tam abdito situ erat, ut neque tumultuosum clamorem multitudinis viarum, neque strepitum⁴ plastrorum⁴ neque vocem raucam⁵ mulionum,⁶ qua mulos stimulabant, neque tristem clangorem tubarum funebrium aut naenias⁷ praeficarum,⁸ neque rixas servorum per plateas discurrentium sentiret.

Conclave modicum solem per fenestram exceptum usque ad meridiem servabat, quod amoenissimum erat poetae receptaculum.⁹ In parietibus¹⁰ tenues figure saltatricum¹¹ venustarum erant depictae. Lectus stragulo¹² Babylonico stratus, scrinium¹³ novissimas Galli elegias et nondum publicatas continens et parva mensa citrea¹⁴ faciunt totam supellectilem.¹⁵

Cui conclavi contigua¹⁶ erat bibliotheca, plena monumentorum¹⁷ litterarum,¹⁷ a Gallo maximam partem Alexandriā collatorum. Praeter parietes ordine in armariis¹⁸ acernis¹⁸ sunt posita volumina ex chartis vel membranis¹⁹ facta et indicibus instructa, in quibus nomina auctorum operum minio²⁰ inscripta erant. Cerneret hic et effigies ex marmore vel aere celeberrimorum scriptorum pluribus locis dispositas, novissimum ornamentum bibliothecarum, quod ab Asinio Polione in²¹ morem²¹ perductum²¹ esse traditur. Neque deerant M. Terentii Varronis notissimi illi libri, qui inscribuntur Hebdomades.* Quibus libris insertae²² erant imagines septingentorum illustrium virorum cum annotationibus de vitiis eorum.

Bibliothecae adhaerebat conclave grande, ubi librarii scribendi peritissimi operam navabant voluminibus²³ clarissimorum scrip-

torum Graecorum vel etiam vetustiorum Romanorum exscribendis, ut bibliotheca novis libris augeretur. Alii singulas chartas conglutinabant;²⁴ minio²⁰ vel cocco²⁵ lineas inter paginas²⁶ signabant titulumque scribebant; frontes²⁷ circumcisas pumice²⁸ poliebant;²⁹ in fine voluminum ex ligno aut osse umbilicos³⁰ applicabant; chartas cedro illinebant,³¹ ne tineis³² vel carie³³ laederentur; singula volumina sic perfecta luteis³⁴ aut purpureis membranis¹⁹ involvebant.

Libri, volumina.

Gallus cum Chresimo intrabat conclave, ubi librarius dominum iam exspectabat, ut in exscribendis annotationibus praesto³⁵ esset. Ubi Gallus Chresimum proximam profectionem praeparare iusserat, more solito recubuit lecto, innixus³⁶ sinistro cubito³⁷ altiusque tollens dextrum genu, in quo librum vel tabulam imponeret.

— Praebe mihi queso, Phaedre, volumen carminum, appellat libertum, nolo Romā prius discedere, quam librum ad³⁸ umbilicum³⁸ perfectum ad bibliopolam³⁹ misero. Quamquam haud facile adducor, ut in taber-

¹ politikai ² újra elővezet ³ ihletve ⁴ kocsizörgés
⁵ rekedt ⁶ öszvérhajesár ⁷ panaszdal ⁸ síró asszony
⁹ tartózkodóhely ¹⁰ a fal ¹¹ táncosnő ¹² takaró
¹³ szekrény ¹⁴ citromfa- ¹⁵ bútorzat ¹⁶ szomszédos
¹⁷ irodalmi mű ¹⁸ jávorfa- ¹⁹ pergament ²⁰ cinóber
²¹ divatba hoz * a hétfő ²² hozzácsatol ²³ kötet
²⁴ összeragaszt ²⁵ skarlátszín ²⁶ oldal ²⁷ előrész
²⁸ horzsakő ²⁹ símit ³⁰ pálcika ³¹ beken ³² moly
³³ szúrágás ³⁴ sárgás ³⁵ kéznél ³⁶ támaszkodik
³⁷ könyök ³⁸ «végig» ³⁹ könyvkereskedő

nis⁴⁰ Argiletanis⁴⁰ quinque denariis venditer nomenque meum in postibus⁴¹ inscriptum videam, Secundus⁴² tamen etiam atque etiam instat et urget me. Fiat igitur ex⁴³ voluntate⁴³ eius.

Ille scilicet privatae utilitati servit, respondit Phaedrus, volumen ex scrinio promens.⁴⁴ Pro certo affirmo fore, ut librarii⁴⁵ eius per menses operam dent elegiis et epigrammatibus tuis in mille exemplaria transscribendis, tu autem non solum Romae et in Italia, sed etiam toto orbe terrarum poetica laude floreas.

Si diis placuerit, dixit Gallus. Semper periculosum et ambiguum⁴⁶ factu⁴⁶ videbitur carmina amicis intimis scripta in lucem⁴⁷ proferre. Homines sunt difficiles. Unus me lentum in dicendo et paene frigidum esse dicit, alteri molesta sunt nomina amicorum toties memorata, alii denique longa putant epigrammata mea. Quid?⁴⁸ Quod⁴⁸ grammatici vitio mihi tribuunt, quod librarii⁴⁵ peccant.

Reliqua deinceps persecemur.

⁴⁰ városrész könyvesboltokkal ⁴¹ «kirakat» ⁴² könyvárus ⁴³ akarata szerint ⁴⁴ kivesz ⁴⁵ könyvmásoló ⁴⁶ kétes ⁴⁷ nyilvánosság ⁴⁸ hát még.

Rainerus archidux, regis apostolici nostri avunculus¹ annum agens octogesimum sextum Vindobonae mortuus est. Potius litteris, quam militiae studebat, qua in re multum differebat a ceteris principibus domus regnaticis. Caput Vindobonensis acadiae artium² liberalium² litteris re consilioque fovendis³ gloriam nominis semipiternam sibi paravit. Litterati homines Austriaci plurimum debent principi viro, qui maximum thesaurum papyrorum Aegyptiarum impenso⁴ prelio emit. Quae papyri a saeculo XIV. a. Chr. ad s. XIV. p. Chr. conscriptae iuxta urbem antiquam Arzinoën repertae sunt.

Rainerus archidux civibus nostris incognitus erat, quia vitam in Austria degebat.

Franciscus Nagel cardinalis, princeps Vindobonae sacerdos aetatis anno quinquagesimo octavo mortuus est. Qui in antistite mortuo exemplar vitae integerrimae animi qui beneficentissimi admirabantur, omnes defunctum complorabunt.

Hoc ipso mense Februario annus est trecentesimus, postquam gens Romanova imperium Russorum adepta est. Idem hic annus et mensis quinquagesimus est, ut Poloni ad libertatem recuperandam ultima arma ceperunt. Ex quo enim patria eorum inter Russiae, Austriae, Borussiae dominos in tres partes divisa est, infelices libertatis recuperandae spem nunquam abiciebant. Anno 1794. et 1831. motus⁵ Polonorum vi atrocissima opprimebantur, anno autem 1863. populus subactus, libertatis amore incensus iugum excutere⁶ iterum conabatur. Sed frustra; praevalentibus Russorum armis oppressi, duces nobilissimi in vincula conieci aut capitibus suppicio affecti sunt. Mandatote memoriae nomina heroum, ut Kurovskii, Tyskieviczii, Frankovskii, Mieroslawskii et ante omnia Padlevskii, iuvenis viginti sex annos nati, qui quamquam summis honoribus Russorum circumcessus,⁷ honeste mori quam hostium nequissimorum munera accipere maluit. Carnifex⁸ autem populi miserandi Muravjev erat, cuius nomen ab omnibus libertatem amantibus non sine maximo horrore et contemptu semper memorabitur. Abiectissimus⁹ enim ille servus tyrannidis Russae non contentus suppliciis simplicibus Polonorum, morte damnatos exquisitissimis¹⁰ cruciatibus affecit.

Vectura citator¹¹ prope stationem viae ferratae Hungaricae urbis Medgyes collidebatur¹² cum vectura oneraria,¹³ in quam oleum et bensinum impositum erat. Collisione oleum concussum ignem concepit, quo unus vectorum necatus, plures etiam vulnerati sunt. Vecturā citatore etiam Germanorum imperatoris filius vehebatur, qui

¹ nagybátya ² tudomány ³ támogat ⁴ óriási
5 fölkelés ⁶ leráz ⁷ megkinál ⁸ hóhér ⁹ elvetemült
¹⁰ válogatott ¹¹ gyorsvonat ¹² összeütközik ¹³ teher-
vonat

ex Romania per patriam nostram Berolinum profecturus erat. Collisione factā vectores de plaustris¹⁴ descenderunt, e quibus princeps iuvenis omnium primus animo praesenti vulneratis opem ferebat; deinde ad stationem Medgyes curru vehebatur, ubi proximam vecturam citatiorem exspectavit, quā iter Budapestinum perrexit. Omnium animos in se convertit, quod cum civibus nostris nostrā linguā loquebatur.

Calamitas incuriā custodis viae ferratae facta esse affirmatur.

¹⁴ kocsi.

Summus¹ rerum¹ scholasticarum¹ et¹ ecclesiasticarum¹ per Hungariam praefectus¹ edixit, ne quis discipulus scholarum media- rum, quae vocantur, apud quoscunque circulos gymnicos profiterentur,² quippe qui inter adultos³ non raro talibus rebus interessent, unde adulescentuli arceri deberent. Tamen sibi placere affirmavit, ut discipuli in scholis circulos gymnicos constituerent, ubi corporibus exercendis operam darent.

¹ vallás- és közoktatásügyi miniszter ² beiratkozik
³ felnőtt.

De floribus sanguineis Sztreco- nensibus.

Scripsit Viktor Rákosi, in Latinum convertit: —il.

Clamore sublato hastati magno impetu sursum connitebantur.

Iam vix triginta passus aberant.

Tum dux belli casside⁸⁶ inaurata, equo citato evehitur ex agmine et gladio stricto signum dat, simul alta voce clamat:

— Sztoj! (Consistite!)

Acies constituit.

Praefecti repente aderant. Dux belli parvulam manum Hungarorum eis monstrat. Unus de praefectis equo illuc advehitur.

— Rendez-vous! (Dedite vos nobis!)

— Mittite⁷¹ glandes,⁷¹ respondit Szeredai.

Subito ingens fragor intonuit et cum

fumi dilaberentur, nemo in iugo stabat. Omnes ad unum interierunt. Russi taciti appropinquant.

Dux belli accedit ad defunctos.

— Sunt-ne omnes mortui? interrogat legatum.

— Unus superstes est, humerus eius si- nister est dilaceratus. Ille quoque exsanguis iacet.

— Arcessite⁸⁷ medicum et bene habete eum, quasi commilitonem vestrum.

— Canamusne epinicia?⁸⁸

— Nolite canere, dixit dux in cogitatione defixus, victoria his mortuis tacitis debetur. At fac veniant ducenti ex legione Tilsitensi, qui pro patria mortuos honeste sepeliant.

Dux classicum cani iussit et copiae Russo- rum hostiles in Hungariam penetrabant.

Reliqua deinceps persequemur.

⁸⁶ sisak ⁸⁷ hív ⁸⁸ diadalének.

— Ubi tam diu fuisti, mi fili?

— Magister me in schola retinuit, quia in charta geographica Moscoviam monstrare nescivi.

— Non est mirum. Anno enim 1812. igni deleta est.

V. Bleicziffer (Arad).

Equi Ioannis nocte furto¹ abiguntur.¹ Strepitū exergefactus² exiens rogat: Quis est hic tam multa nocte? — Nemo, respon- det fur. — Si nemo est, cubitum³ redeo.

Mane equis non inventis ad iudicem ivit, cui calamitatēm rettulit. — Quis furatus est equos? — Nescio, quia nocte, strepitū auditō interrogavi, quis esset, cum quidam responderet: Nemo, nihil mali putavi et in cubiculum redii.

A. Karácsong (Keszthely).

Philippus, rex Macedonum devictis ad Chaeroneam Atheniensibus iussisse ferunt quotidie se ex somno excitandum his verbis:

— Surge et hominem te natum memento!

N. Szarvas, S. I.

¹ ellop ² felébreszt ³ feküdni.

I.

Syllabae: ae ci com da est fa le men mo non pa qua te ti

ita disponantur, ut fiant septem verba, quae sententiam exhibent pentametro quodam Ovidi poetae expressam.

Guil. Lhm. (Vrsl.).

II.

In silvis dominor montanis, nobilis arbor:

Me quivis sacro¹ tempore¹ gaudet homo.
Altera mutetur mea littera: Marte furente

Pugnantes trunco, vulnero, caedo viros.
Illam iterum muta: sum bestia, dux gregis; idem
Zodiaci² claris lucibus adnumeror.

Guil. Lhm. (Vrsl.).

III.

- 5. 3. 5. potu optima
- 6. 4. 1. 2. dominus omnium
- 2. 9. 8. 9. 5. animal ridiculum
- 5. 10. coniunctio
- 1—10. proverbium.

G. a Beöthy.

IV.

T. Buzila.

p		t.	a	a	e
n	l	t		*v	n m
i				r	
o	e	c		a a	t
r		v	n s		b

¹ karácsonykor ² állatöv

Solutiones aenigmatum numeri 10.

I. Malum est consilium, quod mutari non potest. — II. A 5100 — 3000 = 2100, B 3400 — 1000 = 2400, C 2550, D 3150. A + B + G + D = 10200. — III. Tempore quo vestis mihi tradita pura est? — IV. Tibur, Alba Longa, Nola, Eryx, Neapolis, Esquilinus, Latium, Interamna, Faesulae, Sicilia, Etruria, Tarrentum = festina lente. — V. Undecim et quinque sunt XVI.

Aenigmata recte dissolverunt: E. Brenek (Budapest), M. Butley (Philadelphia), A. Cseh (Puj), F. Denk (Vindobona), I. Erdélyi (Claudiopolis), P. Fertig (Hamburg), A. Herman (Leopolis), Z. Jakubowski (Leopolis), L. Kiss (Dés), B. Lamos (Budapest), C. Lewicki (Leopolis), B. Magyar (Posonium), Naszdienses discipuli V. cl., T. Orbán (Budapest), F. Perier (Parisii), C. Roth (Budapest), L. Sonnino (Roma), T. Szerényi (Budapest), T. Szumowski (Leopolis), I. Szügyi (Kisujsszállás), T. Vuia (Temesvár), Á. Weisz (Cibinium), P. Weress (Budapest), I. Wildt (Déva).

Praemium *Iulio Szügyi* sorte obvenit.

G. L. (Vrsl.) Pro carmine Britannico maximas tibi ago gratias, vir honoratissime; Vörösmartyana autem — bona tua venia dixerim — nimis saecularia mihi videntur. Quamobrem mihi succensere noli, si ea seposuero. — *Aeniponti*. Te quoque rogatum esse velim, vir doctissime, ut mihi ignoscas. Sed duabus de causis adducor, ut aliud quidquam rogem lectoribus nostris minimis. Dissertatione enim vereor, ut satis teneantur; actionem enim desiderant. Praeterea eam rem paulo difficilem eis existimaverim. Constructiones syntacticae omnino vitandae mihi videntur. — *Esperanto*. Magyar Esperanto Ujság est nomen ephemericis, quam tibi maxime idoneam esse arbitror. Prodit singulis mensibus in urbe Eger, pretium annum est duarum coronarum. — P. F. (Leopolis). Solutionem aenigmatum tuorum mihi fac mittas. Bona videntur. — G. Hermann. Exspecta paulisper, dum tua in lucem edere possim. — *Cor matris*. Optime rem convertisti, tamen eam publicare dubito, quia argumentum horribile est. Aliud mitte, mi fili. — A. Bakonyi. Iam prodiit in Iuventute. — Brenek. Edwin Sontag, Saint Paul, Minnesota U. S. A. 226, Nelson Ar. — G. Weisz. Illud proverbium iam aliā formā publicatum est. — St. Fehér. Qui tam eximius pictor es, cur aenigmata non delineasti? — *Ad violam*. Magna petis Phaethon, Bajzano carmine convertendo. Tantum onus noli suspicere, id humeri non valent. Ex aenigmatibus unum alterumve promam. — Maeterlinck, *Eötvös*. Quis hoc misit? — L. B. (Keszthely). Disticha, nisi eminentissima, non libentissime vulgaverim. — *De reliquis proxime*.

Moderator ephemericis STEPHANUS SZÉKELY DR. Budapestini, Üllői-út 71., ad quem litterae quaeunque mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemericis: Magyar Középiskola.